

De nacht dat Belsazar stierf: *déjà vu?*

Door Don McGee - *Crown and Sickle Ministries*

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV).
Vertaling, plaatje, schema en voetnoten door M.V.

“Een teken aan de wand”

MENE MENE TEKEL UFARSIN (Daniël 5:25)

Het is niet minder dan verbazingwekkend te zien hoe God werkt in de aangelegenheden van mensen en naties. Juda ging in ballingschap naar Babylon wegens hun ongeloof en rebellie, en zo gebruikte God de boosaardige Babyloniërs om hen te straffen (Jeremia 20). Tegelijk, echter, zei Hij dat de Babyloniërs ook zouden gestraft worden voor de manier dat zij Zijn volk zouden behandelen tijdens hun ballingschap (Jeremia 25). Dit gebeurde in de nacht van 29 oktober 539 vC. Het is beschreven in Daniël hoofdstuk 5.

De profetische carrière van Daniël

Juda		Babylonië	
640-609 (648 geb.)	Josia	626-605	Nabopolassar
609 (632 geb.)	Joahaz	605-562	Nebukadnezar II
609-598 (634 geb.)	Jojakim		
606	1 ^e deportatie →	605-±535	Daniël profeet
598-597 (616 geb.)	Jojachin		
597	2 ^e deportatie		
597-586 (618 geb.)	Zedekia		
586	3 ^e deportatie		
581	4 ^e deportatie		
587-582	Gedalja stadhouder		
		562-560	Evil-Merodach
		560-556	Nergalsarezer
		556-539	Nabonidus / Belsazar
		539	Val van Babylon
			Medo-Perzië
		539-530	Kores (= Cyrus) ↓
537	Terug o.l.v. Zerubbabel	530-522	Cambyses

Belsazar was een roekeloze, onmatige en verstokte genoegzoeker die waarschijnlijk rot verwend was als kind. Zijn vader, Nabonidus, was zowat een ontwikkeld man die eigenlijk op pensioen was gegaan terwijl hij zijn arrogante zoon de leiding gaf over het koninkrijk. In die bepaalde nacht gaf Belsazar een groot feestmaal voor zijn edelen en voor ieder die ergens van betekenis was in Baby-

lon. Het werd een dronken feest met al zijn vrouwen en bijvrouwen present. Als dat nog niet genoeg was, besloot hij, voor onbekende redenen, de God van Israël te blasfemer. Hij beval dat de gouden recipiënten van de tempel van Salomo te Jeruzalem gebracht zouden worden en dat iedereen eruit zou drinken. De koning, met blijde geest, begon de goden van “goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen” te prijzen. Dit godslasterlijke feest was de spreekwoordelijke ‘druppel die de emmer deed overlopen’ en God schoot in actie en kwam tussenbeide.

Zonder waarschuwing verscheen er een hand, die iets schreef op de wand, vlak naast de plaats waar Belsazar zat. De hand verdween nadien, zo plotseling als dat ze verschenen was. Zo’n gebeurtenis kan een dronken man niet nuchter maken, maar wel bevreesd maken. In feite was Belsazar zo verschrikt dat zijn knieën knikten. Hij beloofde een grote beloning voor degene die het schrift zou kunnen interpreteren, maar niemand van zijn “wijze mannen” had enig benul van wat er ‘aan de hand’ was. De oude Daniël werd uiteindelijk binnengebracht en werd de positie van derde machthebber aangeboden, als hij de betekenis kon ontcijferen.

Het eerste wat de profeet Daniël deed was de koning berispen voor zijn trots en godslastering en daarna vertelde hij hem dat hij de beloning niet wilde hebben. Hij vertelde Belsazar dat de inscriptie betekende dat hij was gewogen en te licht bevonden door God. Als gevolg daarvan zou het rijk van de koning gegeven worden aan de Meden en Perzen, zijn vijanden.

Wat vervolgens gebeurde is het interessantste gedeelte. Belsazar accepteerde de interpretatie en stond erop dat aan Daniël de beloning zou gegeven worden: een purperen kleed, gouden halsketting en een positie van derde heerser in het koninkrijk. De tekst geeft aan dat Belsazar niet boos was op Daniël, en belangrijker nog dat hij geen dreigend voorgevoel had. Maar, diezelfde nacht waren Medo-Perzische soldaten erin geslaagd de Eufraat om te leiden, die normaal onderheen de muren en doorheen de stad liep, zodat ze over de bedding de stad konden binnenwandelden. Belsazar, drinkend van Gods gouden bekertjes en genietend van zijn heidense koningschap, werd diezelfde nacht gedood.

Wat was het probleem met Belsazar? Hij had eigenlijk drie grote problemen. Hij faalde erin de les te leren betreffende Nebukadnezar, van hoe God omgaat met arrogantie en trots (Daniël 4). Hij geloofde niet echt dat God zou interveniëren in de zaken van mensen, en hij geloofde niet in de imminentie van Gods oordeel, als er al een oordeel zou komen. Hij was een dwaas.

Het leven en de dood van Belsazar toont ons een excellent pre-type van de door heidenen geregeerde wereld in de laatste dagen. Hij is een voorbeeld van de houding van het anti-God systeem dat in die dagen zal bestaan net voor de verwijdering van de kerk uit de wereld middels de opname. Kijk even naar Belsazar en vergelijk zijn houding met die van onze moderne maatschappij. Het zal gemakkelijk zijn te zien hoe reflectief de dingen vandaag zijn met betrekking tot die boosaardige koning van zijn dagen.

In de dagen van Belsazar was God niet echt iemand om je zorgen over te maken. Alhoewel sommigen van de heidense Babyloniërs het bestaan van Jahweh erkenden, de God van de Joden, gaven zij niet veel aandacht aan Hem. Voor de meesten van hen was Hij gewoon een andere god, om zekere erkenning te geven maar geen ernstige geloofwaardigheid, en nog minder aanbidding en aandacht.

In de cultuur van de 21ste eeuw lijkt die houding nog meer geprononceerd. Namelijk, alhoewel de heidense koning Nebukadnezar de macht van God erkende (Daniël 4:34vv), 2500 jaar geleden, geloven modernisten niet eens in God. De hardnekkigen onder deze mensen willen niet beïndrukt worden door de klaarblijkelijke door God gemaakte complexiteit van de natuur, en de onbetwistbare geloofwaardigheid van de Bijbel. Hun harten zijn gedood door het vergif van het humanisme, zodat zelfs het verdwijnen van miljoenen mensen bij de opname geen echte en blijvende impact heeft op hun geloofssysteem. Secularisten gaan door met geen lessen te trekken uit het verleden met betrekking tot God – zij weigeren te geloven dat Hij zelfs maar bestaat.

Ziet u, te geloven in God als de enige God is te erkennen dat Hij wel eens iets wil te zeggen hebben over de manier waarop mensen zouden moeten leven. Maar voor de secularist is dit anathema [vervloekt]. Geen secularist in deze postmoderne wereld zou durven toegeven God te consulteren over wat Hij te zeggen heeft. Dit is het grote probleem met de evolutieleer. Namelijk, een groeiend aan-

tal onderzoekers geassocieerd met de levenswetenschappen geeft toe dat de evolutieleer teveel mankementen vertoont om geloofwaardig te zijn. Maar tegelijk verwerpen zij het concept van intelligent ontwerp, want dat zou hen ertoe dwingen de realiteit van God toe te geven, en als dat wordt toegegeven zou de logica bij hen vereisen na te gaan wat Hij te zeggen heeft. En dat is gewoon niet acceptabel.

Vermits Daniël's interpretatie niet in Belsazar's voordeel was, kunnen we ons afvragen waarom hij hem niet onmiddellijk doodde! Eén reden is dat Belsazar wel een soort van religieus geloofssysteem had, alhoewel heidens tot in de kern, en een zekere mate van interesse kon hebben gehad in wat Daniël te zeggen had, gezien hij de geschiedenis van Babylon onder Nebukadnezar wel kende, maar Belsazar koos ervoor enige interesse die hij in zijn hart mocht gehad hebben ernstig te limiteren.

Vandaag denken velen volgens dezelfde lijn. Zij bezitten een soort van geloofssysteem met als grondslag enige vluchtige kennis van de Bijbel, alhoewel zij deze eerder classificeren als een werk van literatuur in plaats van het Woord van God. Deze mensen beschouwen de verhalen van de grote wonderen van God als mythes op zijn best, met enige moraliteit, maar ze worden niet beschouwd als waarheden met consequenties. Met de onveranderlijke wetten van God wordt laatdunkend geglimlacht, en Zijn waarschuwingen over een imminent oordeel wordt geclassificeerd als tirades van een boze god, tevoorschijn getoverd door de verbeelding van mensen die te lomp, onopgeleid en te naïef zijn om te ontsnappen aan de klauwen van bijgeloof. God wordt gewoonweg niet ernstig genomen.

Belsazar geloofde niet dat Daniël's God zich bezig zou houden met zijn persoonlijke zaken en met die van zijn koninkrijk. Hij zou misschien een antieke deïst¹ genoemd kunnen worden. Dit wil zeggen: hij zou het bestaan van God kunnen toegegeven hebben, maar hij weigerde echt te geloven dat Hij in enig opzicht betrokken was in de zaken van deze wereld. Talloze mensen tegenwoordig denken zo. Mensen moeten gewaarschuwd worden: faal er niet in op te merken dat God verscheidene malen geïntervenieerd heeft in de natuurlijke koers van de gebeurtenissen – de zondvloed, het oordeel over Korach voor zijn rebellie, de vleeswording, de opstandingen, etc. – en Hij heeft specifieke plannen om nog meerdere keren te interveniëren in de toekomst. Dit is kritisch voor een accuraat begrip van Bijbelse profetie.

God is inderdaad geïnteresseerd in wat er gebeurt in deze wereld. Hij schiep de wereld en Hij heeft er plannen voor. Denk geen moment dat Hij zijn hand verwijderd heeft van de zaken van deze planeet. Dit is voor veel mensen enigszins moeilijk te accepteren. En een belangrijke reden voor hun afwijzing van deze waarheid is dat zij bitter weinig weten over de materie. Deze mensen weten meer af van beursnoteringen, de voetbaluitslagen en de politiek dan wat zij weten over wat God heeft gezegd over de toekomst. Bijbelprofetie is vreemd voor hun denken, en oncomfortabel in elke discussie, verontrustend in haar analyse en vreselijk in haar vervulling.

Wat Daniël ook zou zeggen wat gebeuren zou, Belsazar geloofde niet dat dit ook zo zou gebeuren. Hij voelde zich beschermd achter die enorm dikke stadsmuren, met een overvloed aan voedsel en water, en zijn leger stond op wacht om elke indringer af te weren. Hij zette zijn vertrouwen op zijn eigen wijsheid, zijn eigen veiligheidsmaatregelen. Maar vooral vertrouwde Belsazar op zijn eigen intuïtie die hem zei dat niets spoedig stond te gebeuren; gewoon eten, drinken en een goede tijd hebben, want morgen zal het zijn zoals vandaag, of nog beter.

Kan u zich zijn verwondering indenken toen de Meden en Perzen kwamen inbreken in zijn paleis, diezelfde nacht? In grote vrees zou hij “Nee!” kunnen geroepen hebben, in ongelooft, toen de soldaten snel naar hem toe kwamen om zwaarden en speren in zijn lijf te steken!

Zoals de snelle verschijning van de Meden en Perzen in Belsazar's troonzaal, zo zal de opname van de kerk ook een absolute en totale verrassing zijn voor ongelooftijk velen. Sommigen van hen die verrast worden zullen weten wat er gebeurt, maar het komt allemaal te laat. De meesten, echter,

¹ Deïsme: Het stelsel dat Gods bestaan erkent als van de wereld onderscheiden, maar ook gescheiden, in die zin dat God, na de wereld geschapen te hebben, op de gang van de dingen geen invloed meer uitoefent (als zodanig het tegenovergestelde van theïsme). Encarta 2002.

zullen het niet verstaan en zullen daarom open staan voor de leugens die hen zullen opgediend worden door al de valse en afvallige religieuze leiders, die ook achtergelaten werden.

Maar wanneer dit gebeurt zal er dan iemand zijn die niet verrast is? Ware gelovigen zullen niet verrast zijn meegenomen te worden. Het zal een volmaakt antwoord zijn op hun favoriete gebed: “Kom Heer Jezus, Maranatha!” (1 Korinthiërs 16:22).

Zelfs sommige belijdende christenen weigeren te geloven in wat wij de opname noemen. Zoals het was met de mensen in de dagen van Noach², Korach, en anderen zoals zij, ligt voor hen een verschrikkelijke verrassing om de hoek! Er moet niet eerst een profetie vervuld worden, in Israël moet niet eerst iets gebeuren, de Antichrist moet niet eerst verschijnen, etc. Kortom: de opname kan elk moment gebeuren.

De “ja, maar niet nu” houding komt algemeen voor in onze dagen. Velen van deze zelfde mensen werden in hun jonge jaren de waarheid geleerd over zonde, oordeel, het kruis, de opname, etc., maar naarmate zij ouder werden zetten zij zulke “kinderlijke” dingen aan de kant. Hun harten werden in feite verhard en de overtuiging van de Heilige Geest heeft niet langer effect. Ergens, diep verborgen in de uithoeken van hun geheugen, ligt de waarheid over de opname, de verdrukking, oordeel, etc., maar zij denken zelden aan zulke dingen en hun verharde harten worden gesust door Satans leugen die zegt: “Ja, het is oké in dat alles te geloven, maar neem het niet ernstig. En bovendien ligt al dat profetie-gedoe nog duizend jaar weg van hier. En bovendien ben je nog jong ...”

Het 2500 jaar oude verhaal van Belsazar wordt herhaald in deze laatste dagen. Maar deze keer is het karakter niet een specifieke man, maar een hele wereldbevolking. En de consequenties zullen niet beperkt zijn tot het inpalmen van een stad en de dood van haar koning, maar miljarden mensen zullen geworpen worden in een zevenjarige tijd van lijden en dood, zoals absoluut nooit tevoren gebeurd is. Alhoewel zeker niet gespeend van een hartelijke liefde voor verloren mensen, begrijpen de Daniëls van vandaag dat de tijd van politiek-correcte lafbek-diplomatie voorbij is. Nu is het de tijd om te zeggen wat gezegd moet worden. Déjà vu? Ja! DLM

Lees verder:

- Over het boek Daniël: <http://www.verhoevenmarc.be/daniel.htm>
- Over de Opname: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Zie Mattheüs 24:37-44.